

MÁSODIK SZEKCÍÓ

MAGYAR kontra MAGYARORSZÁG (2. sz.) ÜGY

(442/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 4.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Magyar kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŇ,
K. JUNGWIERT,
M. UGREKHELIDZE,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. március 14-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (442/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Magyar Lajos (a "kérelmező") 2002. november 12-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hölzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt az alperes Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1937-ben született és Budapesten él.

A. Az első eljárás

5. 1996. március 11-én a kérelmező közös tulajdon megszüntetése iránti pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt azon ingatlan vonatkozásában, amely a kérelmező és elvált felesége közös tulajdonában állt.

6. Az ezt követő – 1997. március 27-én, június 12-én, június 29-én, október 21-én és 1998. május 26-án tartott – tárgyalásokon a kérelmező kiterjesztette kertesét a házassági közös vagyonhoz tartozó egyéb vagyontárgyakra is. A bíróság ismételten felhívta a kérelmezőt keresetének pontosítására.

7. 1998. október 22-én a Kerületi Bíróság felfüggesztette az eljárást az egyik érintett ingatlannal kapcsolatos kisajátítási eljárás befejeződéséig.

8. A kérelmező eljárásjogi fellebbezése nyomán 1999. január 14-én a Fővárosi Bíróság elrendelte az eljárás folytatását. Ezt követően 1999. szeptember 9-én, valamint 2000. január 6-án és április 11-én a bíróság tárgyalásokat tartott. Az április 11-i tárgyaláson a Kerületi Bíróság értékbecslő szakértőt rendelt ki. A szakértő 2000. augusztus 1-én terjesztette elő jelentését.

9. 2000. szeptember 12-én valamint 2001. január 9-én és október 4-én a bíróság további tárgyalásokat tartott. 2002. január 25-én újabb értékbecslő szakértő kirendelésére került sor.

10. A bíróság 2003. február 12-én és november 26-án, 2003. március 20-án és július 10-én, 2004. március 9-én, július 24-én és november 4-én, továbbá 2005. január 4-én és április 14-én tárgyalásokat tartott. Az április 14-i tárgyaláson a bíróság ismételten keresetének pontosítására hívta fel a kérelmezőt.

11. Az eljárás még folyamatban van.

B. Második eljárás

12. 1997. május 23-án a Fővárosi és Pest Megyei Egészségbiztosítási Pénztár fizetési meghagyás kibocsátását kérte a kérelmező ellen az általa be nem fizetett társadalombiztosítási hozzájárulás vonatkozásában. Ezt követően a kérelmező pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon, amelyben a közigazgatási határozat törvényességét vitatta.

13. 1999. május 3-án a bíróság észrevételezte, hogy jogszabály-változás folytán az alperes helyébe az Adóhatóság lépett. 2000. január 11-én a Fővárosi Bíróság elutasította a kérelmező eljárásjogi fellebbezését. A kérelmező felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé, amelyet 2000. szeptember 27-én visszavont.

14. A bíróság 2001. március 28-án és december 5-én tárgyalásokat tartott. 2002. április 5-én könyvszakértő kirendelésére került sor, aki 2002. augusztus 28-án terjesztette elő szakvéleményét.

15. 2002. október 2-án és november 28-án további tárgyalásokra került sor.

16. 2003. január 22-én a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét azzal, hogy a fizetési meghagyás törvényes volt.

17. 2003. április 11-én a kérelmező fellebbezett.

18. 2004. január 26-án a Fővárosi Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

19. 2005. április 14-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező azt panaszolta, hogy mindkét eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

21. A Kormány vitatta a panaszt.

22. Az első eljárásban a figyelembe veendő időszak 1996 márciusában kezdődött. Úgy tűnik, hogy a per jelenleg is folyamatban van, mivel a Bíróság nem kapott ellentétes értelmű tájékoztatást. Ilyen módon egyetlen bírósági szinten már tíz éve tart.

23. A második ügyben a figyelembe veendő időszak 1997 májusában kezdődött és 2005. április 14-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten hét éve és tizenegy hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

24. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

25. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

26. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

27. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYVE 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

28. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai bíróságok határozatai tévesek. Az Egyezmény 6. és 13. Cikkére, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkére támaszkodott.

29. A Bíróság észrevételezi, hogy az első eljárás még folyamatban van. Ezért az ezen üggyel kapcsolatos panaszok idő előttiek, s ezeket az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. §-ai alapján el kell utasítani.

30. A második eljárást illetően a Bíróság úgy véli: az ügy iratai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok a 6. Cikket megsértve elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a hatáskörrel rendelkező hatóság társadalombiztosítási hozzájárulás befizetését elrendelő határozatát helyben hagyó, az önkényesség minden jelétől mentes eljárásban meghozott bírósági ítéletek nem tekinthetők a

kérelmező számára az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján biztosított jog sérelmét jelentő, tulajdontól való megfosztásnak. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan a 35. Cikk 3. § szerinti értelemben, és a kérelem ezen részét az Egyezmény 35. Cikke 4. § alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

31. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

1. Az első eljárás tekintetében vagyoni kár címén a kérelmező három olyan ingatlan tulajdonjogát követelte, amely az ügyben szerepelt; elmaradt haszon megtérítéseként 1996. április 1-től kezdődően havi 135.000 forintot¹; az elvesztett ingó dolgokért 500.000 forintot²; nem vagyoni kárként pedig 6 millió forintot³ követelt.

2. A második eljárás tekintetében vagyoni kár címén a kérelmező 1987. július 1-től kezdődően havi 150.000 forint⁴ kártérítést, nem vagyoni kárként pedig 3.2 millió forintot⁵ követelt.

34. A Kormány vitatta az igényt.

35. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon összesen 8.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

¹ Kb. 538 euró « EUR »

² Kb. 1.995 EUR

³ Kb. 23.940 EUR

⁴ Kb. 598 EUR

⁵ Kb. 12.768 EUR

B. Költségek és kiadások

36. A kérelmező a két eljárás tekintetében további 1.368.000 forintot¹, illetve 1.071.000 forintot² követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

37. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

38. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 500 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által nem képviselt kérelmező számára.

C. Késedelmi kamat

39. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8.000 eurót (nyolcezer euró), költségek és kiadások tekintetében 500 eurót (ötszáz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell

¹ Kb. 5.458 EUR

² Kb. 4.272 EUR

kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 4-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető